

WWK 142

san: Hemminki Maskulainen

sov: Johannes Vesterinen

9. Mi-nä vää-rin tein: si-nä ran-gais-tiin. Mi-nä ri-koin:sen e-dest' si-nä vit-sat-tiin. Ja ris-tin-puu-hun
Mi-nä hä-pi-än tein: si-nä vai-vat-tiin. Mi-nun syn-tein täh-den si-nä pii-nat-tiin.
12. Kuin kuo-le-man kamp-pauk-siin tul-laan, Kosk' se hä-tä mi-nu-a ah-dis-taa. Mi-nun ty-kö-nän' a-
Ann' mie-le-sän pii-nas muis-to ol-la, Sill' mi-nu-a sil-loin vah-vis-ta.

11 ri-pus-tet-tiin. Mi-nun pa-huu-ten' täh-den si-nä kuo-le-tet-tiin, Mi-nun syn-tein uh-riks' si-nä uh-rat-tiin.
vul-las ol-vo, Kuo-le-mal-las-tur-vak-sen tul-vo, Täält' ty-kös mi-nu-a i-loon vie-ne.